

DRAGNING TILL SAMMA KÖN

Gud skapade oss till man och kvinna. Det som vi kallar kön var en nödvändig egenskap i vår förjordiska tillvaro.

Äldste Dallin H Oaks
i de tolv apostlarnas kvorum

V arje sista dagars helig vet att Gud har förbjudit alla sexuella förhållanden utanför äktenskapsramen. De flesta känner också till Frälsarens lära att det är syndigt för en man att se på en kvinna med åtrå (se Matt 5:28; L&F 42:23; 63:16). Attraktionen mellan man och kvinna instiftades av Skaparen för att säkra fortbeståndet av jordiskt liv och föra man och hustru närmare varandra inom den familjeram som han fastställde för att kunna fullborda sina syften, däribland barnafödande. Avvikelser från Guds befallningar i fråga om användningen av fortplantningsförmågan är däremot allvarlig synd. President Joseph F Smith lärde oss:

”Den sexuella föreningen är rättmätig inom äktenskapet och den är hedervärd och helgande om den ingås med rätt avsikt. Men utanför det äktenskapliga förbundet är sexuell lössläpplighet en förnedrande synd, avskyvärd i gudomens ögon.”¹

En del sista dagars heliga möter den förvirring och smärta som blir följderna när en man eller en kvinna har ett sexuellt förhållande till en person av samma kön, eller när en person har erotiska känslor som skulle kunna leda till ett sådant beteende. Hur bör kyrkans ledare,

Attraktionen mellan man och kvinna instiftades av Skaparen för att säkra fortbeståndet av jordiskt liv och föra man och hustru närmare varandra inom den familjeram som han fastställde för att kunna fullborda sina syften, däribland barnafödande.

ADAM OCH EVA KRAMAR VID ETT ÄLTARE. DEL PARSON

Äldste Dallin H Oaks

föräldrar och andra medlemmar i kyrkan reagera när de ställs inför de religiösa, känslomässiga och familjeanknutna svårigheter som följer med ett sådant beteende eller sådana känslor? Vad säger vi till en ung person som berättar att han eller hon känner sig dragen till eller har erotiska tankar eller känslor för personer av samma kön? Hur bör vi reagera när en person talar om att han är homosexuell eller att hon är lesbisk och att vetenskapliga belägg "bevisar" att han eller hon "föddes sådan"? Hur reagerar vi när personer som inte delar vår tro anklagar oss för att vara intoleranta eller obarmhärtiga, när vi vidhåller att det inte är rätt att ha erotiska känslor för en person av samma kön, och att allt sexuellt beteende av sådant slag är syndigt?

EVANGELIETS LÄRA

Vår inställning till dessa frågor styrs av evangeliets lärosatser som vi vet är sanna.

1. Gud skapade oss "till man och kvinna" (L&F 20:18; Moses 2:27; 1 Mos 1:27). Det som vi kallar kön var en nödvändig egenskap i vår förjordiska tillvaro.²

2. Syftet med jordelivet och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas uppgift är att förbereda Guds söner och döttrar för deras bestämmelse: Att bli lika våra himmelska föräldrar.

3. Vår eviga bestämmelse, upphöjelse i det celestialet, möjliggörs endast genom Jesu Kristi försoning (genom vilken vi blir och kan förbli "oskyldiga för Gud" [L&F 93:38]) och kan endast uppnås av en man och kvinna som ingått i och varit trofasta mot de eviga äk-

tenskapsförbund som slutits i Guds tempel (se L&F 131:1-4; 132).

4. Genom vår himmelske Faders barmhärtiga plan kommer människor som önskar göra det som är rätt, men som utan egen förskyllan inte kan erhålla ett evigt äktenskap i jordelivet, att få möjlighet att uppfylla kraven för att få evigt liv under en tidsperiod efter dödligheten, om de håller Guds bud och är trofasta till dopförbundet och andra förbund.³

5. Förutom försoningens renande inverkan, har Gud gett oss fri vilja – makten att välja mellan gott (livets väg) och ont (den andliga dödens och undergångens väg [se 2 Nephi 2:27; Moses 4:3]). Även om omständigheterna i dödligheten kan begränsa vår frihet (genom att till exempel begränsa vår rörlighet eller vår förmåga att handla i vissa valsituationer), kan ingen jordisk eller andlig kraft frånta oss vår fria vilja när vi har uppnått åldern eller förutsättningarna för att själva vara ansvariga (se Moroni 8:5-12; L&F 68:27; 101:78).

6. För att uppnå ett av syftemålen med jordelivet är det viktigt att vi utsätts för motsatser, så att Gud kan se om vi vill hålla hans bud (se 2 Nephi 2:11; Abraham 3:25-26). För att åstadkomma dessa motsatser, tillåts Satan och hans gelikar att fresta oss att använda vår fria vilja och vår frihet till att välja ont och begå synd.

7. Eftersom Satan vill "göra alla människor olyckliga, liksom han själv är" (2 Nephi 2:27), inriktar han sina mest nitiska ansträngningar på att främja de val och handlingar som omintetgör Guds plan för sina barn. Han strävar efter att underminera principen om personligt ansvar, att förmå oss att missbruka vår heliga fort-

ILLUSTRATION: DEL PARSON

Vi bör ha medkänsla med personer som lider av dålig hälsa, också dem som är HIV-smittade eller är sjuka i AIDS (vilka kanske eller kanske inte har fått sjukdomen genom sexuella förbindelser). Vi bör uppmuntra dessa personer att delta i kyrkans aktiviteter.

plantningsförmåga och motverka att värdiga män och kvinnor gifter sig och får barn samt förvirra innebörden i att vara man eller kvinna.

8. I allt detta försöker djävulen, som inte har någon kropp, att övertala dödliga varelser att fördärva sina kroppar genom att "välja evig död enligt köttet ... vilket giver djävulens ande makt till att fånga och föra eder ned till helvetet, så att han kan regera över eder i sitt eget rike" (2 Nephi 2:29).

9. Första presidentskapet har i ett uttalande förklarat att "det är skillnad mellan omoraliska tankar och känslor och att delta i omoraliska heterosexuella eller homosexuella handlingar"⁴. Även om omoraliska tankar är mindre allvarliga än omoraliska handlingar, behöver vi ändå stå emot och omvända oss från sådana tankar eftersom vi vet att "våra tankar skola även fördöma oss" (Alma 12:14). Omoraliska tankar (och de mindre allvarliga känslor som leder till dem) kan framkalla handlingar som är syndiga.

10. På grund av Guds stora kärlek till sina barn, kommer även de värsta syndarna (eller nästan alla av dem) till slut att belönas med ett rike av härlighet.⁵ Personer som har levt goda liv och mottagit de flesta av frälsningens förordningar, men som underlåtit att bli värdiga upphöjelse genom evigt äktenskap, kommer att frälsas på en lägre plats i det celestialet riket där det inte finns någon evig avkomma (se L&F 131:1-4).

11. Mitt uppe i jordelivets utmaningar och val är vi alla underordnade Frälsarens befallning att "älska varandra" (Joh 15:12, 17). Som första presidentskapet sagt i ett tidigare budskap:

"Vi ombeds att vara vänligare mot varandra, mer godhjärtade och förlåtande. Vi ombeds att inte vara snara till vrede men skyndsamma i att hjälpa. Vi ombeds att räcka ut vänskapens hand och inte vedergällningens. Vi uppmanas att vara Kristi sanna lärjungar, att älska varandra med äkta medkänsla, ty detta är sättet varpå Kristus älskade oss."⁶

Vänlighet, medkänsla och kärlek är kraftfulla medel som ger oss styrka att bära tunga bördor, som utan eget vållande läggs på oss, och att göra det som vi vet är rätt.

TILLÄMPNING AV LÄROSATSER OCH ÅLIGGANDEN

Dessa lärosatser, bud och åligganden vägleder oss när vi ska besvara de frågor som ställdes tidigare i artikeln.

Våra lärosatser fördömer tydligt dem som fysiskt eller verbalt attackerar personer som de tror är inblandade i homosexuella eller lesbiska handlingar.

Vi bör visa medkänsla med personer som lider av dålig hälsa, också dem som är HIV-smittade eller är sjuka i AIDS (vilka kanske eller kanske inte fått sjukdomen genom sexuella förbindelser). Vi bör uppmuntra dessa personer att delta i kyrkans aktiviteter.

När det gäller tillämpningen av den skillnad som första presidentskapet talade om, beträffande sexuella förhållanden mellan personer av samma kön, bör vi skilja mellan (1) homosexuella (eller lesbiska) "tankar och känslor" (vilka måste motarbetas och avledas) och (2) "homosexuella handlingar" (vilket är en allvarlig synd).

Vi bör lägga märke till att orden *homosexuell* och *lesbisk* är ord som används för att beskriva vissa tankar, känslor eller handlingar. Vi bör avstå från att använda dessa ord som substantiv för att benämna ett visst tillstånd eller vissa personer. Vår religiösa lära föreskriver detta språkbruk. Det är fel att använda dessa ord för att ange ett *tillstånd*, eftersom detta innebär att en person genom födseln är utlämnad till omständigheter vilka gör att han eller hon inte kan välja i fråga om sådana livsviktiga saker som sexuella *handlingar*.

Känslor är en annan sak. En del känslor tycks vara medfödda. Andra hänför sig till jordiska erfarenheter. Det finns även andra känslor som tycks förvärvade genom ett komplicerat samspel mellan "vår natur och

fostran". Vi har alla en del känslor som vi inte valt, men Jesu Kristi evangelium lär oss att vi ändå har kraften att stå emot och omvandla våra känslor (allt efter behov) och förvissa oss om att de inte får oss att underhålla olämpliga tankar eller ägna oss åt syndfulla handlingar.

Olika personer har olika fysiska egenskaper och är olika känsliga för de olikartade fysiska och känslomässiga påtryckningar vi kan råka ut för i vår omgivning som barn och vuxna. Vi valde inte heller dessa personliga egenskaper, men vi väljer och kommer att få stå till svars för de attityder, prioriteringar, handlingar och den "livsstil" som vi inympar på dem.

Väsentlig för vår lära i dessa frågor är skillnaden mellan vår frihet och vår fria vilja. Vår frihet kan begränsas av olika jordiska omständigheter, men den fria viljans gåva, som vi fått av Gud, kan inte begränsas av yttre krafter, eftersom den utgör grunden för vårt eget ansvar inför honom. Skillnaden mellan frihet och fri vilja kan förtydligas i en hypotetisk utveckling från känslor till tankar till handlingar till böjelse. Denna utveckling är synbar när det gäller många olika saker, till exempel hasardspel och nyttjandet av tobak och alkohol.

Precis som en del människor har annorlunda känslor än andra, verkar en del människor vara ovanligt mottagliga för vissa handlingar, reaktioner eller böjelser. Kanske en sådan mottaglighet är medfödd eller förvärvad utan eget val eller egen skuld, precis som den ej namngivna krämpan som aposteln Paulus kallade "en tagg som sticker mig, en ängel från Satan som misshandlar mig så att jag inte blir högfärdig" (2 Kor 12:7). En person kan ha känslor som gör att han dras till spel, men i motsats till småspelaren blir han besatt av speldjävulen. En annan person kan ha smak för tobak och ha lätt för att missbruka det. Andra kanske har en ovanlig dragning till alkohol och svagheten att snabbt dras in i alkoholism, medan andra kan ha till exempel ett våldsamt humör, stridslustet sätt, en girig läggning och så vidare.

I vartdera fallet (och i andra tänkbara exempel) kan känslorna, eller andra egenskaper som förstärker mottagligheten för ett visst beteende, ha en del ärftliga samband. Men sambandet är förmodligen mycket invecklat. Den ärvda faktorn kanske inte är mer än en ökad sannolikhet för att en person ska förvärva vissa känslor, om han eller hon utsätts för ett visst inflytande under uppväxtåren. Men oavsett vår olika mottaglighet eller sårbarhet, som endast utgör variationer av vår jordiska frihet (i dödligheten är vi endast "fria enligt köttet" [2 Nephi 2:27]), är vi fortfarande ansvariga för hur vi utövar vår fria vilja i de tankar vi hyser och de handlingar vi väljer. Jag tog upp denna motsats i ett tal, som jag höll vid Brigham Young-universitetet för flera år sedan:

"De flesta av oss föds med [eller utvecklar] "en tagg", någon mer synlig, någon mer allvarlig än andras. Vi tycks alla vara mottagliga för någon form av störning, men vad än vår ömma punkt må vara, har vi viljan och kraften att styra våra tankar och våra handlingar. Det måste vara så. Gud har sagt att han håller oss ansvariga för det som vi gör och det som vi tänker, och därför måste våra tankar och handlingar gå att styra genom vår fria vilja. När vi väl uppnått åldern eller villkoren för eget ansvar, är inte påståendet 'jag är född sådan' någon ursäkt för handlingar eller tankar som inte överensstämmer med Guds bud. Vi måste lära oss hur vi ska leva så att en svaghet som är jordisk inte ska hindra oss från att uppnå målet som är evigt.

Gud har lovat att han ska helga våra lidanden till vårt bästa (se 2 Nephi 2:2). De ansträngningar vi gör för att övervinna alla ärvda [eller utvecklade] svagheter bygger upp en andlig styrka som vi kommer att ha nytta av i all evighet. När Paulus bad tre gånger att hans 'tagg' skulle lämna honom i fred, svarade Herren: 'Min nåd är allt du behöver.' Paulus, som var lydig, sade till sist:

'Ja, i svagheten blir kraften störst. Därför vill jag helst

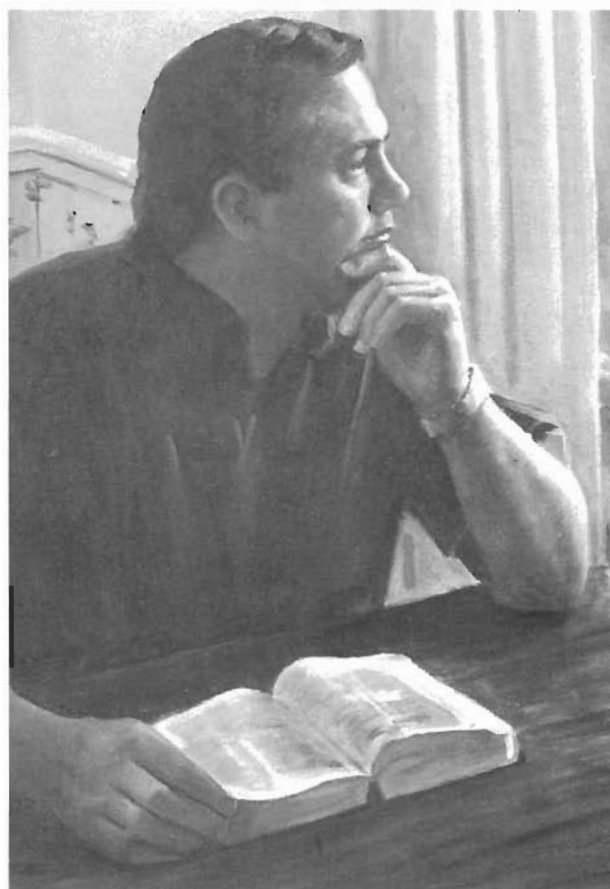

ILLUSTRATION DEL PARSON

Det finns mycket vi inte vet om den grad av frihet vi har på grund av de olika taggar som plågar oss i dödligheten. Men så mycket vet vi att vi *alla* har vår fria vilja och att Gud håller oss ansvariga för hur vi använder den i våra tankar och handlingar. Detta är fundamentalt.

skryta med min svaghet, så att Kristi kraft kan omsluta mig.

Jag gläds åt svaghet, förolämpningar, svårigheter, förföljelser och nöd, när det är för Kristi skull. Ty när jag är svag, då är jag stark' (2 Kor 12:9-10).

Vad vi än har en svaghet för eller en benägenhet till [känslor för] kan detta inte belägga oss med eviga följder, såvida vi inte använder vår fria vilja till att göra eller tänka sådant som är förbjudet genom Guds bud. En svaghet för alkohol minskar offrets frihet att dricka alkohol utan att bli missbrukare, men hans fria vilja tillåter honom att avstå och sålunda undgå den fysiska försvagningen genom alkohol och andligt förfall genom missbruk.

... Se upp med argumentet att på grund av en persons starka dragning till en viss handling, har han ingen kraft

att välja och därför inget ansvar för sina handlingar. Detta påstående strider mot de mest grundläggande principerna i Jesu Kristi evangelium.

Satan vill få oss att tro att vi inte är ansvariga i det här livet. Detta är vad han försökte uppnå genom sitt motstånd i föruttillvaron. En person som vidhåller att han inte är ansvarig för utövandet av sin fria vilja eftersom han 'föddes sådan' försöker ignorera utgången av kriget i himmelen. Vi är ansvariga, och om vi påstår något annat, medverkar vi till Motståndarens försök att sprida sin propaganda.

Enskilt ansvar är en livets lag. Det gäller både människornas lag och Guds lag. Samhället håller människor ansvariga för att de styr sina impulser, så att vi kan leva i ett civiliserat samhälle. Gud håller sina barn ansvariga för att de styr sina impulser, så att de kan hålla hans bud och inse sin eviga bestämelse. Lagen ursäktar inte den hetlevrade mannen som ger efter för impulsen att skjuta sin plågoande, eller den girige mannen som ger efter för sin impuls att stjäla, eller pedofilen som ger efter för sin impuls att tillfredsställa sina sexuella drifter med barn ...

Det finns mycket vi inte vet om den grad av frihet vi har på grund av de olika taggar som plågar oss i dödligheten. Men så mycket vet vi, att vi *alla* har vår fria vilja och att Gud håller oss ansvariga för hur vi använder den i våra tankar och handlingar. Detta är fundamentalt.⁷⁷

VETENSKAPLIGA INSIKTER

I motsats till vår doktrinära inställning, angriper många människor problemet med dragning åt samma kön utslutande från den aktuella vetenskapens synvinkel. Även om jag inte är kvalificerad som vetenskapsman, vill jag, med hjälp av vetenskaplig litteratur och kunniga, verksamma vetenskapsmäns uttalanden, försöka vederlägga det som några påstår, att vetenskapliga upp-

täckter bevisar att de som erkänner sig vara homosexuella eller lesbiska "föddes sådana".

Vi lever i en tid med allt fler vetenskapliga upptäckter om människokroppen. Vi vet att vårt arv förklarar många av våra fysiska egenskaper. Samtidigt vet vi att våra handlingar i grund och botten påverkas mycket av sådana psykosociala faktorer som förhållandet till föräldrar och syskon (särskilt under de formbara åren) samt den kultur vi lever i. Debatten om huruvida, eller till vilken grad, ett speciellt beteende kan anses bero på vår "natur" eller "fostran" har pågått i flera hundra år. Att den tillämpas i fråga om sexuella känslor och förhållanden mellan personer av samma kön tyder bara på att det är ett högst komplicerat ämne som vetenskapen fortfarande vet mycket litet om.

En del vetenskapsmän förnekar att detta uppträdande är genetiskt influerat.⁸ Andra förespråkar bevis eller teorier som säger att "det finns påtagliga bevis på att den sexuella läggningen är genetiskt influerad".⁹

Vi känner naturligtvis till bevis på ärftliga förklaringar till mottaglighet för vissa sjukdomar, såsom en del former av cancer och några andra sjukdomar, till exempel diabetes. Det finns även teorier och en del bevis på att arvet är en inverkan när det gäller vår mottaglighet för olika beteendemässiga störningar, till exempel aggression, alkoholism och sjuklig fetma. Det är lätt att anta att arvet spelar en roll i sexuell läggning. Det är emellertid viktigt att komma ihåg, som två förespråkare för detta synsätt medger, att "tanken att en person sannolikt kommer att ärva en viss egenskap, betyder inte att en person oundvikligen kommer att göra det ... De flesta mekanismer innefattar troligtvis ett samspel mellan medfödda anlag och miljöbetingade förhållanden."¹⁰

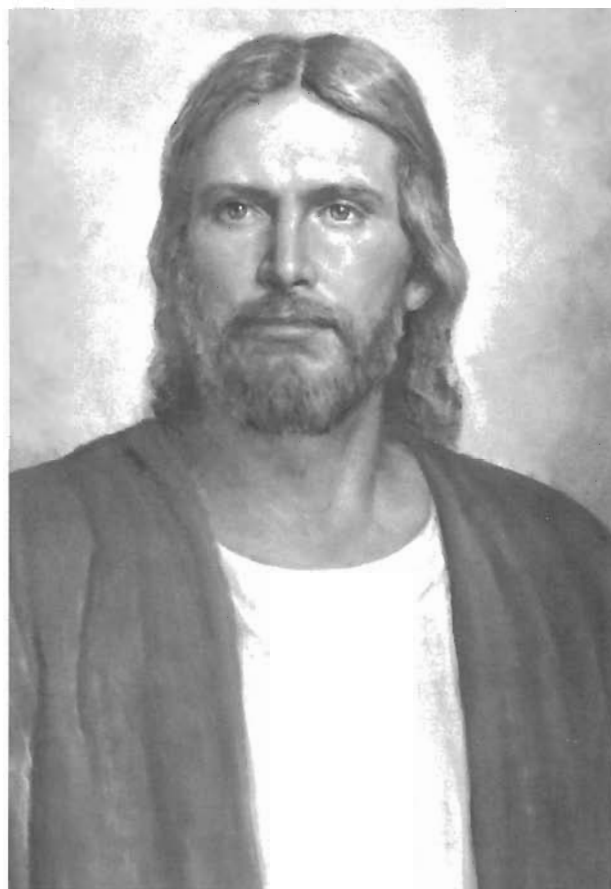
Varhelst vetenskapsmännens åsikter befinner sig på skalan mellan öppet förkastande och fullständigt accepterande av tanken, att den sexuella inriktningen är biologiskt förutbestämd, är de flesta överens om att nu-

varande bevis inte är tillräckliga och att man inte kan dra några definitiva slutsatser förrän många fler vetenskapliga forskningar har gjorts.

Ett studium av 56 manliga enäggstvillingar, där ena tvillingen klassade sig som homosexuell, visade att 52 procent av tvillingbröderna också betecknade sig som homosexuella. Ett liknande studium av kvinnliga enäggstvillingar visade ungefär samma mängd tvillingsysstrar som betraktade sig som homosexuella (34 av 71 par, 48 procent).¹² Om dessa studier förevisar något medfött inflytande på vad det än är som gör att en man eller kvinna kallar sig homosexuell eller lesbisk, är det tydligt att detta inflytande inte är ofrånkomligt. Som en berömd vetenskapsman sade: "Även enäggstvillingen till en homosexuell har minst 50 procent chans att bli heterosexuell – även om han har exakt samma gener och uppfostras av samma föräldrar."¹³ Vi bör också lägga märke till att resultaten av dessa studier (och andra som beskrivs nedan) grundar sig på hur de tillfrågade personerna själva valde att klassificera sig, en osäker grund för vetenskapliga slutsatser, när "det fortfarande inte finns någon allmänt vedertagen definition av homosexualitet bland läkare och beteendeforskare – än mindre någon enighet om dess uppkomst."¹⁴

Inom alla nya forskningsområden är en ny beviskälla ytterst välkommen. I juli 1993 fanns doktor Dean Hamer på tidningarnas förstasidor världen över, när han tillkännagav att han funnit "ett statistiskt signifikant samband mellan medfödda genetiska markörer [ett identifierbart avsnitt av DNA] hos kromosomala regionen Xq28 och den sexuella läggningen hos en utvald grupp ... homosexuella män och deras släktingar över 18 år." Med andra ord "framgår det att Xq28 innehåller en gen som medverkar till homosexuell läggning hos män."¹⁵ I sin påföljande bok sammanfattar doktor Hamer den mest positiva tolkningen av sin upptäckt:

"Vi kan bara göra kvalificerade gissningar beträffande

Evangeliets första princip är tro på Herren Jesus Kristus, som ger oss ljuset och styrkan att övervinna dödlighetens hinder och använda vår gudagivna fria vilja till att välja det uppträdande som för oss till vår gudomliga bestämelse.

betydelsen av Xq28 hos befolkningen i allmänhet. Högt räknat skulle regionen omöjligt kunna påverka mer än 67 procent av homosexuella män, den del av vår noga utvalda grupp homosexuella syskonpar som är 'kedjade' till denna region. Om å andra sidan mycket av homosexualiteten orsakas av miljöbetingade faktorer, eller av ett stort antal samverkande gener, kan Xq28 inte svara för mer än några få procent av avvikelserna från manlig sexuell läggning. Medianvärdet, som beräknats på vår information om kedjor och tillgängliga studier om tvillingpar och familjer, tyder på att Xq28 har viss betydelse för omkring 5 till 30 procent av homosexuella. Den grova uppskattningen i dessa beräkningar visar att det återstår mycket mer arbete."¹⁶

"En viss betydelse för omkring 5 till 30 procent" av dem som själva betraktar sig som homosexuella, styrker inte på långa vägar påståendet att vetenskapen har be-

visat att "homosexualitet orsakas av" genetiskt arv. En framstående vetenskapsman fastställde två av dessa osäkerhetsmoment:

"De bevis som hittills finns på att medfödda biologiska egenskaper utgör grund för homosexualitet är bristfälliga ... Den genetiska forskning, som går ut på att visa att homosexualiteten är ärftlig, klagör varken vad som är medfött eller hur det inverkar på sexuell läggning."¹⁷

I sin grundliga omprövning av biologiska teorier beträffande människans sexuella läggning, ger doktorerna Byne och Parsons vid Colombia University's Department of Psychiatry dessa viktiga råd och förmaningar:

"Det är absolut nödvändigt att läkare och beteendevetenskapare börjar förstå den sexuella läggningens komplicerade beskaffenhet och motstår sin längtan efter att finna enkla förklaringar, vare sig psykosociala eller biologiska.

I teoriserandet över sexuell läggning saknas i de flesta fall den aktiva roll som individen spelar i uppbyggnaden av sin identitet ... Vi lägger fram en interaktiv modell, där gener eller hormoner i sig själva inte anger sexuell inriktning, utan i stället framhåller vissa personliga egenskaper som därvid har betydelse för hur en person och hans eller hennes omgivning påverkar varandra, när sexuell läggning och andra personliga egenskaper börjar utvecklas."¹⁸

Denna iakttagelse, som endast är ett av många antaganden av vetenskapsmän, är speciellt övertygande, eftersom den tar hänsyn till den viktiga faktorn att människan har ett eget val, vilket vi vet är en sann princip i vårt dödliga tillstånd.

ANSVARET HOS KYRKANS ÄMBETSMÄN OCH MEDLEMMAR

I sitt brev från den 14 november 1991 angående kyrkans betydelse förklarade första presi-

dentskapet: "Sexuella relationer är endast tillbörliga mellan man och hustru när de på ett passande sätt kommer till uttryck inom äktenskapets ram. All annan sexuell kontakt, som otukt, äktenskapsbrott samt homosexuella och lesbiska handlingar, är syndig."

I överensstämmelse med detta direktiv har kyrkans ämbetsmän ansvaret att kalla överträdare till omvändelse och påminna dem om den princip som profeten Samuel undervisade de orättfärdiga nephiterna om: "I haven alla edert livs dagar sökt efter det som I icke kunnen erhålla, och I haven sökt efter lycksalighet i missgärning, något som är tvärt emot den rättfärdighetens grundegenskap, vilken har sin tillvaro i vårt stora och eviga Överhuvud" (Helaman 13:38).

Människor kan inte fortsätta ägna sig åt allvarlig synd och förbli medlemmar i kyrkan. Och disciplinära åtgärder kan vidtas när någon uppmuntrar andra till synd. Kyrkan vidtar inga disciplinära åtgärder för orätta tankar eller känslor (även om den uppmuntrar till bättring), men det finns konsekvenser för våra handlingar. I samma predikan som Frälsaren lärde att människor inte ska "stötas ut", befalldes han sina tjänare att "icke med vett och vilja ... tillåta någon att ovärdigt deltaga av mitt kött och blod ... Om I därför veten, att någon är ovärdig ... skolen I förmena honom" (3 Nephi 18:28-30). Frälsaren befalldes också: "Men om han icke omvänder sig, skall han icke räknas ibland mitt folk, på det han icke må förstöra mitt folk, ty se, jag känner mina får, och de äro räknade" (vers 31; se även Mosiah 26:36; Alma 5:56-61). Om överträdare inte låter sig påverkas av uppmaningarna till omvändelse, måste kyrkans herdar följaktligen vidta disciplinära åtgärder för att uppfylla sitt gudagivna ansvar.

Samtidigt ska vi alltid skilja mellan syndiga *handlingar* och olämpliga *känslor* eller *svagheter* som kan bli farliga. Vi ska sträcka oss ut till och visa dem kärlek som kämpar med att motstå frestelser. Första presidentskapet

ILLUSTRATION DEL PARSON

Syftet med jordelivet och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heligas uppgift är att förbereda Guds söner och döttrar för deras bestämelse – att bli lika våra himmelska föräldrar.

gjorde detta i sitt brev från den 14 november 1991. Efter att ha bekräftat det syndiga i "otukt, äktenskapsbrott samt homosexuella och lesbiska handlingar" tillade presidentskapet:

"Enskilda och deras familjer som önskar hjälp med dessa problem bör söka råd hos sin biskop, grens-president, stavs- eller distrikts-president. Vi uppmanar kyrkans ledare och medlemmar att med kärlek och förståelse hjälpa och stödja dem som kämpar med dessa problem. Många kommer att låta sig påverkas av kristuslik kärlek och inspirerade råd när de inbjuds att komma tillbaka och tillämpa Frälsarens försonande och helande kraft (se Jesaja 53:4-5; Mosiah 4:2-3)."

President Gordon B Hinckley sade något liknande i ett konferenstal över samma ämne: "Jag vill nu säga och understryka detta, att vårt bekymmer över syndens bittra frukt åtföljs av en kristuslik medkänsla med dess offer, oskyldiga eller skyldiga. Vi anbefaller Herrens exempel, då han fördömde synden men älskade syndaren. Vi bör förhålla oss vänliga och tröstande mot de drab-

bade, hjälpa dem med vad de behöver och deras problem."¹⁹

Trots dessa uppmaningar och försäkringar blir kyrkan och dess medlemmar fortfarande missförstådda i fråga om vår ställning rörande dessa frågor. I en tv-intervju förra hösten fick en av kyrkans ämbetsmän denna fråga av en reporter: "Vad gör man i kyrkan för att försöka få slut på den hatfulla stämningen mot homosexuella?" För nio år sedan intervjuade man mig i tv angående rapporter om att kyrkan lärde eller ville göra gällande "att dessa människor på något sätt är utstötta ... och att dessa människor hatar sig själva och att det är en inställning som kyrkan skapat".

Mer anmärkningsvärt är att vi även får sådana frågor från trofasta medlemmar. Ett brev som vi nyligen fick belyser detta:

"Ett annat bekymmer vi har gäller det sätt varpå våra söner och döttrar klassificeras som människor som utövar ett avvikande och oanständigt beteende. Kanske några gör det, men inte de flesta. Dessa unga män och kvinnor

vill bara överleva, ha ett andligt liv och hålla sig nära sina familjer och kyrkan. Det ställer speciellt till skada när man gör dessa negativa anspelningar från talarstolen. Vi tror att sådant tal bara skapar mer depression och en fruktansvärd skuld, skam och brist på självkänsla, vilket de har fått stå ut med i hela sitt liv. Det finns ibland en verklig brist på äkta kristuslik kärlek i sättet att hjälpa dem genom deras prövningar. Vi kommer att uppskatta allt ni kan göra för att hjälpa dessa mycket missförstådda barn till vår himmelske Fader i deras svåra belägenhet. Om några av generalauktoriteterna kunde visa mer känsla rörande detta problem, skulle det säkert bidra till färre självmord och schismer inom familjerna. Många kan helt enkelt inte tolerera att kyrkans medlemmar dömer dem som 'onda människor', och de finner därför tröst i livsstilar som lutar åt det homosexuella.²⁰

Sådana brev visar sannerligen behovet av att förbättra kommunikationen med bröder och systrar som kämpar med problem – alla slags problem. Varje medlem i Kristi kyrka har ett entydigt doktrinärt ansvar att visa kärlek och erbjuda hjälp och förståelse. Syndare, liksom de som kämpar med att motstå olämpliga känslor, är inte människor som ska stötas bort utan människor som vi ska älska och hjälpa (se 3 Nephi 18:22-23, 30, 32). Samtidigt kan inte kyrkans ledare och medlemmar undgå sitt ansvar att undervisa om rätta principer och rättfärdigt handlande (i alla sammanhang), även om detta orsakar obehag för vissa.

Kyrkans ledare får ibland frågan om det finns någon plats i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för personer med homosexuella eller lesbiska svagheter eller känslor. Naturligtvis finns det det. Svårighetsgraden och det man måste göra för att avstå från handlingar och kunna styra tankar skiljer sig från individ till individ, men budskapet om hopp och den gemenskap som kyrkan erbjuder är lika för alla som bemödar sig.

Jag försökte beskriva dessa avgörande skillnader i det

svar jag gav tevereportern, som antydde att kyrkan lärde att "dessa människor på något sätt är utstötta". Jag sade:

"Den person som arbetar på [att motstå] dessa tendenser borde inte känna sig som utstött. Sexuella relationer utanför äktenskapet är en helt annan sak. En person som ägnar sig åt detta slags handlingar bör med rätta känna skuld. De bör med all rätt känna sig avlägsnade från Gud, som har gett oss bud som talar mot detta slags handlande. Det förvånar mig inte att de skulle kunna känna sig bortstötta från sin kyrka. Det som förvånar mig är att de skulle kunna känna att kyrkan kan återkalla Guds bud ... Mot kvinnan som begått äktenskapsbrott (vilket är ett utmärkt prejudikat för oss) ... var [Frälsaren] barmhärtig och kärleksfull ..., men han sade: 'Gå nu, och synda inte mer.' Han älskade syndaren; han fördömde synden. Jag tror att kyrkan gör samma sak, på ett ofullkomligt sätt kanske, men det är det som vi lär våra medlemmar: Älska syndaren, fördöm synden."²¹

Deras kamp som plågas av en dragningskraft till samma kön, är inte unik. Det finns många slags frestelser, sexuella och andra. Skyldigheten att motstå synden gäller dem alla.

Den viktigaste hjälpen kyrkan kan erbjuda människor som hänger sig åt synd, eller dem som kämpar för att motstå den, är att uppfylla sin gudomliga uppgift att undervisa om den sanna läran och erbjuda det återställda evangeliets gudomliga förordningar. Evangeliet är tillämpligt på alla människor och på samma grund. Dess huvudsakliga sanning är vår Frälsares försoning och uppståndelse, så att vi kan erhålla odödlighet och evigt liv. För att nå denna bestämmelse är ett evigt äktenskap det gudomliga och fastställda målet för vart och ett av Guds barn, i detta liv och i det tillkommande. Inte desto mindre måste detta heliga mål uppnås på Herrens sätt. President Hinckley gav exempel på detta när han förklarade att "äktenskapet inte får betraktas som ett tera-

peutiskt steg avsett att lösa problem som homosexuella böjelser eller vanor".²²

Genom Kristus och hans kyrka kan de som kämpar få hjälp. Denna hjälp kommer genom fasta och bön, genom evangeliets sanningar, genom att närvara och tjäna i kyrkan, genom inspirerade ledares råd och, när så är nödvändigt, genom professionell hjälp med problem som kräver sådan hjälp. En annan viktig tillgång som kan hjälpa oss är det stärkande inflytandet från kärleksfulla syskon. Alla borde förstå att personer (och deras familjemedlemmar) som kämpar med bördan i form av dragning till samma kön är i särskilt behov av den kärlek och uppmuntran som är ett otvetydigt ansvar för kyrkans medlemmar, vilka genom förbund uttryckt sin vilja att "bära varandras bördor" (Mosiah 18:8) "så uppfyller ni Kristi lag" (Gal 6:2).

Evangeliets första princip är tro på Herren Jesus Kristus, som ger oss ljuset och styrkan att övervinna dödlighetens hinder och använda vår gudagivna fria vilja till att välja det uppträdande som för oss till vår gudomliga bestämmelse. Vi är lovade: "Era prövningar har inte varit övermänskliga. Gud är trofast och skall inte låta er prövas över förmåga: när han sänder prövningen visar han er också en utväg, så att ni kommer igenom den" (1 Kor 10:13).

SLUTSATS

De olika inställningarna till vetenskapligt bevis och religiös doktrin kan jämföras med skillnaden mellan att studera en bil genom att se hur den fungerar, montera ner och analysera dess olika delar och att läsa instruktionsboken som skrivits av tillverkaren. Mycket kan läras genom iakttagelser och analyser, men denna metod ger bara ofullständig kunskap om en maskins funktion och möjligheter. Den bästa och utförligaste kunskapen om en maskins funktion och möjligheter framkommer när man

studerar handboken som tillverkaren skrivit. Instruktionsboken för vår kropp och själ är skrifterna, skrivna av Gud som skapade oss och tolkade av hans profeter. Dessa är bästa källan till kunskap om syftet med livet och de handlingar och tankar som vi bör ägna oss åt för att kunna leva lyckliga och nå vår gudomliga bestämmelse.

Alla som kämpar med jordiska svårigheter kan identifiera sig med klagosången i Nephis psalm: "O, jag arma människa! Ja, mitt hjärta sörjer för mitt kötts skull och min själ är bedrövad för mina missgärningars skull.

Jag är omringad av de frestelser och synder, som så lätt anfäktar mig" (2 Nephi 4:17-18).

För att få viljan och styrkan att motstå synden, måste vi förtrösta på Gud och be om hans hjälp. Nephi glädde sig i Herren, som hade hjälpt och ledsagat honom igenom hans lidanden (se vers 20). "Varför skulle jag giva efter för synd för mitt kötts skull?" frågade Nephi (vers 27), och lade till en bön om att Herren skulle återlösa hans själ och påverka honom så att han måtte bäva, när synden visade sig (se vers 31).

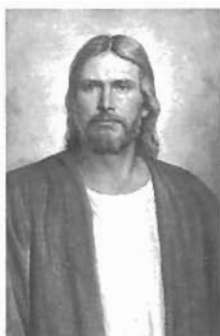
Nephi avslutar med ord som är direkt tillämpliga på dem som söker finna sin väg genom de svårigheter som diskuterats i denna artikel:

"O Herre, jag har förtröstat på dig och vill förtrösta på dig evinnerligen. Jag vill ej förlita mig på köttslig arm, ty jag vet, att den är förbannad, ja, förbannad är den som förtröstar på människor eller köttslig arm.

Ja, jag vet, att Gud giver villigt åt alla som bedja" (v 34-35).

Han som befallde oss att vara fullkomliga har utgjutit sitt blod för att ge oss möjlighet att nå vår gudomliga bestämmelse. Hans förtröstan på vår förmåga att nå evigt liv framgår av hans ofattbara inbjudan: "Vad slags män bören I då icke vara! Sannerligen säger jag eder: Sådana som jag är" (3 Nephi 27:27). □

(Fotnoterna för denna artikel finns på sidan 25.)

.....
FOTNOTER TILL "DRAGNING TILL SAMMA KÖN"

AV ÄLDSTE DALLIN H OAKS

(Se artikel, sidan 14.)

1. *Evangeliets lära*, s 255.
2. Se första presidentskapets uttalande den 31 januari 1912 i *Improvement Era*, mars 1912, s 417; se också *Millennial Star*, 24 aug 1922, s 539.
3. Se Lorenzo Snow: *Millennial Star*, 31 aug 1899, s 547; nämns i Dallin H Oaks: *Pure in Heart* (Salt Lake City, Bookcraft, 1988) s 61-62.
4. Brev från första presidentskapet den 14 nov 1991.
5. Se L&F 76; nämns i Dallin H Oaks tal, "Avfall och återställelse", *Nordstjärnan*, juli 1995, s 87-88.
6. "An Easter Greeting from the First Presidency", *Church News*, 15 april 1955, s 1.
7. "Free Agency and Freedom", *Brigham Young University 1987-1988 Devotional and Fireside Speeches* (Provo: BYU Publications, 1988), s 46-47; den redigerade utgåva som publiceras här, *The Book of Mormon: Second Nephi, The Doctrinal Structure* (Provo: BYU Religious Studies Center, 1989), s 14-15, är utgiven av redaktörerna Monte S Nyman och Charles D Tate jr.
8. R C Lewontin och andra: *Not in Our Genes* (New York: Pantheon Books, 1984); R Hubbard och E Wald: *Exploding the Gene Myth* (Boston: Beacon Press, 1993).
9. R C Friedman och J Downey: "Neurobiology and Sexual Orientation: Current Relationships", *Journal of Neuropsychiatry* 5 (1993): 149.
10. Som ovan.
11. J M Bailey och R C Pillard, "A Genetic Study of Male Sexual Orientation", *Archives of General Psychiatry* 48 (1991): 1089-1096.
12. J M Bailey, R C Pillard och andra: "Heritable Factors Influence Sexual Orientation in Women", *Archives of General Psychiatry* 50 (1993): 217-223.
13. D Hamer och P Copeland: *The Science of Desire* (New York: Simon & Schuster, 1994), s 218.
14. W Byne och B Parsons: "Human Sexual Orientation: The Biologic Theories Reappraised", *Archives of General Psychiatry* 50 (1993): 228.
15. Dean Hamer och andra: "A Linkage Between DNA Markers on the X Chromosome and Male Sexual Orientation", *Science* 261 (16 juli 1993): 321-327.
16. *The Science of Desire*, s 145-146.
17. W Byne: "The Biological Evidence Challenged", *Scientific American*, maj 1994, s 50, 55.
18. Byne och Parsons: "Human Sexual Orientation", s 236-237.
19. Gordon B Hinckley: "Vördnad och moral", *Nordstjärnan*, juli 1987, s 44.
20. Brev till Dallin H Oaks, 3 september 1994.
21. Teveintervju med äldste Dallin H Oaks den 3 december 1986; svaret inte sänt i teve; utdrag publicerade i "Apostle Reaffirms Church's Position on Homosexuality", *Church News*, 14 feb 1987, s 10, 12.
22. Gordon B Hinckley, "Vördnad och moral", *Nordstjärnan*, juli 1987, s 44.